

Mand fik fængselsdom for trusler mod Kvinfo

Debattør på en netavis foreslog at lave »en fuld Breivik på Kvinfo«. Det gav 50 dages hæfte. Nordiske lande øger fokus på antifeminisme på den yderste højrefløj.

HADFORBYDELSE

Trusler mod personer eller organisationer bliver taget særdeles alvorligt, også selv om de bliver slynget ud i en almindelig avisdebat på nettet. Det slog Byretten i Lyngby fast i sommer, da en dansk mand blev idømt 50 dages fængsel for at fremkalde alvorlig frygt for liv, helbred eller velfærd for personer relateret til Kvinfo, som er et center for information om kvinde- og kønsforskning. Sa-

KRISTINE KORSGAARD

gen er kort beskrevet i Kvinfos årsberetning, som netop er offentliggjort. Politiken har desuden set domsudskriften. Manden havde i en kommentar til en artikel på den liberale netavis 180grader skrevet, at han syntes, der skulle laves »en fuld Breivik« på organisationen. Kvinfo havde forinden offentliggjort et nyhedsbrev, der blandt andet beskrev, at antifeminisme var et af de centrale elementer for den terrorsigtede nordmand Anders Breivik. Det fremgik af Breiviks 1.500 sider lange manifest. Skribenten på 180grader var vred over, at Kvinfo i hans øjne sammenlignede danske antifeminister med terroristen. I retten afviste han at ville have truet nogen med sit indlæg og kaldte sagen for

»latterlig og ligegyldig«. Direktør i Kvinfo Elisabeth Møller Jensen har en anden opfattelse.

»Folk blev bange, og det skabte utryghed i huset. Jeg var ikke i tvivl om, at det var en reel trussel. Man kan aldrig vide, om der sidder en i det miljø, som er tilstrækkelig forstyrret til at tage opfordringen op«, siger hun.

Man kan aldrig vide, om der sidder en, som er tilstrækkelig forstyrret til at tage opfordringen op Elisabeth Møller Jensen, Kvinfo

Politiets Efterretningstjeneste oplyste i går ikke, om nogen tidligere er straffet i lignende sager, men skriver i en mail:

»Generelt er det PET's vurdering, at den voldelige ekstremistiske trussel, når det gælder feminismen og antifeminisme er begrænset, om end

der også på dette område kan forekomme mere enkeltstående trusler rettet mod personer og organisationer, som deltager i den offentlige debat«.

Elisabeth Møller Jensen har selv været udsat for et par af dem. Hun modtog i 2011 to mail fra antifeminister med trusler om henholdsvis seksuel og voldelig chikane, blandt andet fordi afsenderne opfattede hende som fortaler for kvoter i bestyrelser.

I den ene mail stod blandt andet: »Bliver jeg engang virksomhedssejer, vil jeg ikke tøve med at forsvare mig imod statslig indgriben i min virksomheds ledelse med magt - og om nødvendigt med dødelig magt. Bare hav det i baghovedet, når du drømmer om statslige kvoter og forbud imod sekskøb (...) vi vil forsvare os imod den slags overgreb til sidste patron og sidste blodstråbe«.

Ifølge ligestillingsminister Manu Sørensen (R) beretter hans ministerkolleger i både Norge og Sverige om »en voldsom bøl-

FAKTA

DET ULOVLIGE INDLÆG

»Danmark er et feministisk Saudi Arabien. Hvis en kvinde bliver gravid og beholder barnet, skal faderen sende penge til kvinden i atten år, og hun får alle børnechecks mm. Faderen skal også betale, selv om kvinden opdrager barnet til at hade faderen. Jeg er selv udsat for det svineri. Kvinderne har fået fri abort og skal naturligvis finansiere deres eget liv, hvis de vælger at få barnet. Faderen skal have halvdelen af alle børnechecks, og ret til at have barnet i halvdelen af tiden (...) Modsætter moderen sig skal hun miste alt. Hvis Kvinfo sammenligner os antifeminister med Breivik, synes jeg, vi skal lave en fuld Breivik på Kvinfo«.

ge af antifeminisme«. Kort før påske i år kom en rapport fra Nordisk Ministerråd med anbefalinger til, hvordan man i de nordiske lande modarbejder antifeminisme, højreekstremisme og racisme. Den skal ministrene diskutere på et møde i næste måned.

Ekspertergruppen anbefaler blandt andet, at der skal oprettes en central overvågning af antifeministiske ytringer, og at de nordiske lande skal gennemføre kortlægninger af antifeminismen. Det er der dog ingen planer om i Danmark.

Elisabeth Møller Jensen oplever, at ligestillingsdebatten er blevet mere »aggressiv og truende« end for et par år siden.

Som bud på forklaringer peger hun på, at kontroversielle emner som kvoter i bestyrelser, øremærket barsel og forbud mod prostitution var store emner i valgkampen i 2011. Og at de sociale medier åbner for hård debat og misforståede budskaber.

kristine.korsgaard@pol.dk

GRAND RESERVA FRA CHILE MEST VINDENDE VINHUS

2009 Gran Reserve Viu Manent Carmenere
 49,95 pr. flaske
 599,40 pr. kasse med 12 flasker

2009 Gran Reserve Viu Manent Cabernet Sauvignon
 Vinbladet
 49,95 pr. flaske
 599,40 pr. kasse med 12 flasker

2009 Gran Reserve Viu Manent Malbec
 49,95 pr. flaske
 599,40 pr. kasse med 12 flasker

SPAR 60 KR

ONLINE OUTLET FOR VINELSKERE
 www.philipsonwine.com

Philipson Wine

Da Ramesh ville hente sine fire børn, var de blevet sendt til en familie i Danmark

I 2003 narrede et korrupt indisk børnehjem fire børn fra deres far, mener indisk anklager. Børnene blev adopteret af en dansk familie gennem bureauet AC Børnehjælp. I ti år har faderen kæmpet for at få kontakt til børnene - men uden held.

ADOPTION

DORRIT SAIEZT

I 2003 blev fire indiske søskende bortført og adopteret til Danmark mod deres fars vilje. Det mener den indiske anklagemyndighed, som fører en større sag mod bagmanden, der også er anklaget for flere lignende sager.

Børnenes far, Ramesh Kulkarni, var året før blevet enkemand og gennemgik en økonomisk svær tid - han havde derfor midlertidigt afleveret sine børn på et børnehjem ved navn Preet Mandir, hvor han besøgte dem jævnligt, og håbede at kunne få dem hjem igen.

Børnene skulle passes midlertidigt og gå i engelsk skole, indtil Ramesh Kulkarni kom økonomisk på fode og kunne tage dem hjem igen.

Men en dag var børnene væk, og han fik at vide, at de befandt sig i Danmark. Gennem organisationen AC Børnehjælp var de havnet hos et forældrepar på Fyn.

Sagen verserer nu ved de indiske domstole og omhandler en hel stribet indiske forældre, der alle har fået franarret deres børn. Ifølge anklageskriftet foregik det i Ramesh Kulkarnis tilfælde sådan her:

»Hr. Admane (fra børnehjemmet, red.) fik ham på snedig vis til at skrive under på nogle ark papir med brev hoved og nogle helt blanke ark under påskud af, at disse papirer var nødvendige for at indskrive de fire børn på Preet Mandir og i skolen«. På samme måde fik han underskrifter fra hans søster og svoger, hvorefter de tog børnene med sig.

Ifølge politiundersøgelsen har de anklagede samarbejdet om at forfalske dokumenter til adoption, de har presset penge af både indiske og udenlandske forældre, som ønskede at adoptere børn, de har begået underslæb fra børnehjemmene og brugt pengene til privat luksusforbrug - herunder stribet af hotelregninger fra bla. Hyatt Regency i Mumbai og et luksushotel i Goa, en rubinhalskæde, diamantringe foruden en lang række pengeoverførsler til deres og familiemedlemmers private konti.

Børn er eftertragtet handelsvare

Til trods for at sagen har været grundigt belyst i danske medier i flere omgange, har Ramesh Kulkarni i dag, ti år efter, fortsat ikke kontakt til sine børn.

DR viste i 2007 dokumentarfilmen 'A Baby Business' lavet af de to danske journalister Nikolaj Vesselbo og Katja Døssing i samarbejde med DR. I filmen dokumenteres det, hvordan adoptivbørn er blevet en eftertragtet handelsvare i Indien, og journalisterne tog ud og hørte Ramesh Kulkarnis historie. Den fortvivlede far drømte kun om at få sine børn hjem og

SAVN. Ramesh Kulkarni med billedet af sine fire savnede børn, der i dag bor på Fyn. Fotoet er taget ved en demonstration, han holdt sammen med andre, som også mener, at de er blevet franarret deres børn. Foto: ACT

var overbevist om, at han kunne give dem et godt liv, nu hvor han havde arbejde og var kommet på fode.

De opsøgte også et andet af de børnehjem, AC Børnehjælp modtog børn fra, og foregav at komme fra et nyt dansk adoptionsbureau. Med skjult kamera filmede de »forretningsmøder« med børnehjemsejeren, der tilbød dem børn for 7.000 dollar per styk.

»Det er den mest skræmmende opgave, jeg nogensinde har været på. Vi fik at vide, at den børnehjemsejer, vi mødtes med, var en kendt lejermorder. Myndighederne kunne også give os store problemer, måske fængsle os, hvis de opdagede, vi arbejdede undercover. Vi følte os i høj grad truet. Jeg har sjældent været så lettet, som da vi sad i flyet på vej hjem«, fortæller Nikolaj Vesselbo.

Filmen vakte opsigt og fik de danske myndigheder til at stoppe adoptioner fra Indien, mens sagen blev undersøgt.

Familienstyrelsen skrev til den indiske adoptionsmyndighed Cara (Central Adoption Resource Agency), som svarede tilbage, at anklagerne intet havde på sig. Cara kunne fremlægge kopi af en samtykkeerklæring underskrevet af faderen og adskillige andre fuldt korrekte undersøgelser og dokumenter.

Alt var således i den skønneste orden. Ramesh Kulkarni var fuld af lovn, når han hævdede, at han var blevet »franarret« sine børn, og adoptioner fra Indien kunne genoptages efter en pause på kun fire måneder.

Så skete der ingenting i et par år. Men i 2010 blev sagen genåbnet af en ny indisk statsadvokat, og der blev sat nye og mere erfarne efterforskere på undersøgelsen, fortæller adoptionsaktivist Arun Dohle fra organisationen Against Child Trafficking, som bekæmper ulovlige adoptioner.

»Den ny offentlige anklager erklærede med ét, at sagsøgerne muligvis havde ret, og en ny efterforskning var påkrævet. Og så kom det hele frem i lyset - korruptionen gik hele vejen til toppen af Cara«.

Det nye anklageskrift fra maj 2010 fortæller i detaljer, hvordan Ramesh Kulkarni - ligesom en stribet andre forældre - blev franarret sine børn. De papirer, Familiestyrelsen havde fået forelagt i 2007, er ifølge anklageskriftet forfalskede.

Ingen ny undersøgelse

De danske myndigheder blev informeret gennem en ny tv-udsendelse i juni 2010, og da Against Child Trafficking i marts 2011 sendte en kopi af anklageskriftet.

Men denne gang blev der ikke indført stop for adoption fra Indien. Der kom heller ikke en ny stor undersøgelse. Familiestyrelsen indledte i stedet en runde brevvekslinger, hvor de skrev til det indiske ministerium for kvinders og børns udvikling og udbad sig oplysninger om sagen. Brevene er fyldt med høflighedsfraser som »vi undskylder indtrængende for den korte tidsfrist« og »vi håber inderligt på Deres forståelse i denne meget delikate sag« og så videre.

Svarene kommer tilbage i samme tonefald og er fulde af forsikringer om, at sagen behandles med den største alvor og at »Cara har udført sine forpligtelser som adoptionsmyndighed fuldt ansvarligt«. Det oplyses endvidere, at Preet Mandirs licens til adoption er suspenderet, mens sagen efterforskes.

Og så er alt jo godt. »På det foreliggende grundlag er det Familiestyrelsens vurdering, at adoptionsformidlingen fra Indien til Danmark indtil videre kan opretholdes«, beslutter Familiestyrelsen.

Et internt indisk anliggende

I et mail svar til Politiken skriver kontorchef i adoptionskontoret Trine Hede:

»Selve retssagen er som bekendt et internt indisk anliggende, hvorfor vi må afvente forløbet af den pågældende sag og de eventuelle konsekvenser, som sagen måtte vise sig at få for de involverede parter og myndigheder«.

Arun Dohle fra Against Child Trafficking siger til dette: »Jeg er mælløs. Dette er en international forbrydelse. Danske for-

ældre kom til Indien og stjal, kidnappede fire børn, som nu er i Danmark, hvor Indien ikke har jurisdiktion. Det kan ikke være et internt indisk anliggende«, siger han.

Politikeren er bekendt med den danske families identitet, men den har ikke ønsket at udtale sig. AC Børnehjælp, som i 2003 formidlede adoptionen, skriver i et mail svar til Politikeren, at de regner sagen som afsluttet fra såvel dansk som indisk side.

Ramesh Kulkarni kæmper videre med gratis advokathjælp og frivillig bistand fra lokale ngo'er.

Det er nu ti år siden, hans fire børn forsvandt til det fjerne Danmark.

21. februar 2013 var der stor adoptionskonference i New Delhi. Både Ankestyrelsen og de danske adoptionsbureauer var til stede, og under et særskilt møde med den indiske adoptionsmyndighed Cara fik Ankestyrelsen blot oplyst, at sagen fortsat verserer ved domstolene, fremgår det af et referat, Politikeren har fået aktindsigt i.

Lobbyen på hotellet stod Ramesh Kulkarni sammen med ti andre familier, som mener, de har fået stjålet deres børn til udenlandsk adoption, og viste billeder af deres børn.

15. april skrev Ankestyrelsen endnu et brev til Cara, hvor de høfligt takkede for mødet. De understregede til sidst, at »vi stoler på, at Cara vil holde os informeret om nye udviklinger i Kulkarnisagen. (...) Som De ved, er sagen naturligvis meget delikat og en fortsat grund til bekymring for alle involverede. Vi er dybt taknemmelige for Cara's samarbejde i den henseende«, står der.

Arun Dohle fra ACT, som var med til at arrangere forældrenes protestaktion i Delhi, fortæller, at Ramesh Kulkarni i dag har indset, at han aldrig får sine børn tilbage. Hans største håb er at få kontakt med dem, så han kan få deres velsignelse til at indgå et nyt ægteskab og komme videre med sit liv.
dorrit.saietz@pol.dk